

דרל להר לייף

מתורחו של האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

שמיני עצרת | גלילון 4 | כ"ב תשרי התשפ"ז

סעודה ראשונה

העבודה של האדם בשמיני עצרת.

אלא על זה יש משקל כבד ביותר, דוד המלך אומר (תהלים קד, לג) "אֲשֶׁר־לְהִי בַּתְּמִימָרָה לְאַלְמִימָר בַּעֲדֵי". מה הפירוש "אֲשֶׁר־לְהִי בַּתְּמִימָרָה לְאַלְמִימָר בַּעֲדֵי"? דוד המלך אומר להקב"ה, ריבונו של עולם, אני שר לך אבל לשור להשם צריך איזה כוח ואיזו ממשמעות בשבייל לשור להקב"ה. אין לי זכות על מה לשיר לך, אני אין לי זכויות, און לי מעילות, קר אמר דוד המלך שהיא ענו גדול, אז אני שר להשם "בעדי" על זה שיש לי עוד כוח לעתיד לחיות ואני אחזר בתשובה ואני אהיה איש טוב, ואני שר לך "בעדי", על העוד שיש לי לחיות, שבזמן שעוזר יש לי לחיות אני אתך ועוד את מעשי אתה את דרכי, על זה אני שר לך.

וה מה שדוד המלך אמר בתהילים, וזה מה שצל אחד ציר להרניש בעצמו, גם אם עכשו אני עוד לא מספיק, גם אם עכשו אני עוד לא הנעתי לעוזד שלי, גם אם עכשו לא הספקתי להוציא את מה שאני צריך להוציא עצמי אבל אני שר להשם "בעדי", ממה שעוזר יהיה לי כוח לעתיד ואני אהיה טוב. זה כמו הקפות שעושים בחג סוכות, מה זה הקפות, למה קוראים לזה הקפות, למה לא קוראים לה שם אחר. אלא אנחנו כemo לוקחים בהקפה, בהלוואה, אנחנו מקיים את התיבה וЛОוקחים כמו הלוואה כוח מהקב"ה.

וז כל המהות של הקפות, לוקחים הקופה, הלוואה, כמו שאדם הולך למכות ורשות ולוקח אוכל בהקפה, אנחנו לוקחים בהקפה מהקב"ה, בהלוואה, כוחות מהקב"ה וזו מהות נדולה בח"ם, שהאדם צריך לדעת אותם. וודבר הזה חזרנו ושינו ב"שובה ישראלי" כמה פעמים, הרבה פעמים אין לאדם כוח להתמודד עם הביעות שלו, יש צרות, יש חבות, יש בעיות, יש קשיים, אז האדם מבקש מהקב"ה, הקב"ה תלווה לי כוח, אין לי כוח, הכוח של מוגבל, אבל תלווה לי כוח. מתי שייהי לי עוד כוח שמנגע לי, תיקח אותו, אבל עכשו תלווה לי. וזה המהות של שאל המלך, הוא היה "שואל", לווה כוח מהקב"ה.

וזו המהות של שミニ עצרת, להסתכל על הקב"ה פנים אל פנים, ולהסתכל על האהבה שלנו להשם, וגם אם אין לנו זכויות, אז הזכויות שלנו הן בזה של "אֲשֶׁר־לְהִי בַּתְּמִימָרָה לְאַלְמִימָר בַּעֲדֵי", שעוזר יהיה לי כוח, ועוד אני אתחוך, ואני אשיר לך, השיר של עכשו הוא על העתיד שאני עתיד להיות טוב והכל בהקפה, שאני לוקח בהקפה מפרק מהקב"ה, ואני "שואל" לווה כוח להיות בניו וראו לשבט פנים אל פנים לפניו מלכו של עולם.

**סרקו את הברקוד החדש
והצטרפו לקבוצה של כבוד
האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף
פינטו שליט"א**

נפש חדי"ך

אדם צריך לדעת של כל יהודי יש לו כוחות נפש עצומים, כוחות שאי אפשר להבין או מודע להם, ואת המלחמות ואת העצות של היצר הרע לעשות את האדם קטן בפני עצמו, כלפי חז"ז ואנשימים אוהבים להראות את עצם גודלים וחזקים, אבל בפנים היצר הרע מייאש את האדם ונונט לאדם הרגשה שהוא השפל והקטן ולא מוצלח ביותר בעולם, אבל אדם צריך לדעת, גם אם הוא חטא וגם אם הוא עשה טעויות, עדין הנשמה שלו נבוכה וחזקת ביתור והוא יכול לתקן והוא יכול לשונות את הכל. וכן מה שדוד המלך אומר (תהלים פו, ב) "שְׁמַרְתָּ נֶפֶשִׁי כִּי חָסִיד אָנִי", דהיינו הקשים ביתור, אבל הוא ידע שיש בו נפש מרוממת ונבוכה שהוא עפר ואפר, והוא הוא "TOTAL OUT". ולא איש חרפת אדם" (תהלים כב, ז), דברים הקשים ביתור, אבל הוא ידע שיש לה כוחות עצומים, "שְׁמַרְתָּ נֶפֶשִׁי", בכוח זה שאינו מאמין שהנשמה של נבוכה ונדולה, וגם אם טעיתי וגם אם חטאתי וגם אם נכשלתי, הנשמה שלו גדולה ואני לא מתיאש, "שְׁמַרְתָּ נֶפֶשִׁי כִּי חָסִיד אָנִי".

אבל בכל אופן צריכים להבין, שמהת תורה יום אחרון של החג, מה המהות של החג הזה? מה המהות של החג הזה? אני מבן פסח אוכלים מצות על זה שיצאנו ממצרים, סוכות עושים סוכות על זה שהקב"ה השוויב את בני ישראל בסוכות ונעננו כבוד זה מובן. שבועות אנחנו קיבלנו את התורה, עושים את חן שבועות, אבל מה המהות של חן שמיini עצרת, מה אנחנו צריכים לעשות בשמיini עצרת? מה העבודה של שミニ עצרת.

אז רובינו הקדושים דרשו ואמרו, שミニ עצרת זה כמוABA שיש לו בו ובן נר רחוק והבן בא לבקר את האבא, ולפניהם שהבן עוזב, אז האבא אומר לו תישאר איתי עוד יום אחד קשה עלי פרידתך, אל תיסע, מחר תישע, תישאר איתי עוד יום אחד.

עברנו את כל ימי החנינים, ראש השנה, חדש אלול, שורת ימי תשובה, يوم היכפורים, נעבור בעזירת ה' היום את הושענא רבא, הקב"ה אומר לנו זהו, אל תלכו, עד יום, תישארו איתי עוד יום, זה שミニ עצרת. זה הכות של שミニ עצרת, בכיוול, שהקב"ה אומר לנו תשארו אйти עוד יום, איז המהות של שミニ עצרת של שמיini עצרת, יום, אז המהות של שמיini עצרת זו בקשה שהאבא, הקב"ה, ביקש מאיינו כדולה יותר. המעליה הזאת זה שמיini עצרת מה העבודה שצריך לסייע בשמיini עצרת.

ראינו בספרים הקדושים שתת הדבר הזה, אנחנו חוזים שנחזק לקראת שמיini עצרת ב"שובה ישראלי", שזה יוחק בספר ליזכרן עולם שהוא היה אחד מהיסודות של "שובה ישראלי" שמיini עצרת אנחנו נמצאים במעלה גדולה יותר. המעליה הזאת כמו שני חברים, שני חברים, שני חברים, שני חברים, ציר להסתכל בשמיini עצרת על היום הזה, שני חברים שמסתכלים אחד על השני ואוהבים אחד את השני אהבה גדולה ורק עזםדים ומסתכלים אחד עם השני, הלב מדבר אחד עם השני מה שהשני רוצה. שמיini עצרת זה זמן שאחינו צריכים לשבת ולהסתכל על הקב"ה, לראות את הקב"ה, להבין את הקב"ה, חgb של שני אנשים ומסתכלים אחד על השני, מתקבלים כוחות אחד מהשני, זו המהות של שמיini עצרת, שהקב"ה אמר לנו תשארו עוד יום, נשארנו, אבל אנחנו לא הולכים, אין לנו מה לעשות משלו חרג, אנחנו רק עומדים ומסתכלים על הקב"ה, זו המהות שלנו בשמיini עצרת, זה הזמן של שמיini עצרת.

אבל נבוא ונשאול בעונות הרבים כל אחד מאיינו מלא בחטאיהם, מלא בעונות, אך יכול לשבת ולהסתכל בפני עצמו מלכו של עולם ולעמד כמות חבר מול הקב"ה, אףה, אףה אנחנו? מה עם העונות שלנו? מה עם המעשים שלנו? עונותינו היטו, אףה המצב שלנו? אףה אנחנו נמצאים, אך יכולים להסתכל נגד הקב"ה?

שישו ושמחו בשמחה תורה

אומרים "ישמחו השמים ומג'ל הארץ" (תהלים צו, יא), ושישו ושמחו בשמחה תורה. מה זה שישו ושמחו בשמחה תורה, צריך לומר שישו ושמחו בתורה, מה זה בשמחה תורה, מה התורה שמחה? מה זה שישו ושמחו בשמחה תורה? מה זה שישו ושמחו בשמחה תורה?

אוז חשבנו לומר כך, כתוב שהקב"ה מתין שרצה לחת את התורה לעולם, הילך הקב"ה לכל האומות והוציא להן לקבל את התורה. הילך לבני ישראל עאל אמר להם תקבלו את התורה, אמרו לו, מה כתוב שם, אמר להם "לא תרצח", אמרו לו, לא רצחים. לבני עשי, מה כתוב שם, "לא תרוצח", אמרו לת נאף, אמרו לא רצחים. אף אומה לא רצתה את התורה, היחידים שרצו את התורה זה עם ישראל.

נתאר לעצמנו ח"ז היושמעאים היו אומרים, אנחנו רוצים את התורה. אז התורה הייתה בצעיר, הייתה צריכה להיות של יושמעאים. אז שישו ושמחו בשמחה תורה, התורה שמחה שאנחנו זיכינו שאנחנו זיכינו בה, התורה שמחה שאנחנו זיכינו בה, התורה שמחה שאנחנו זיכינו בה.

התורה שמחה, התורה הקדשה אומרת, מה יותר טוב שאיזה ערבי או איזה נוצרי היה הוא מרים את התורה ורוקץ? לא. אם הם היו אומרים במתן תורה אנחנו רצחים, השם הוות נונן להם, השם הצעיר להם. ובסוף אמרו לו לא, אוז הגע אלינו. אז התורה שמחה שאנחנו זיכינו בה.

מי לא רוצה ישועה ? מי לא רוצה רפואי ?

מי לא רוצה את משה רבנו מליץ יושר עלי בשמי

השבת זה הזמן נבקש בבוד אדטנ"ר ובבנ"י אישיה יוסף פיננס שליט"א
זו צו השעה כולם מודים עוז שפי תבריס לקרא ספר דברי שבת קדש
'וכנה כלם לך שמיים ולקיים את דברי ה' בדורות מהה עבדי'
פוך דברים צואת משה רבנן זעיר'

שאליה:

כבוד הרב אני אמא לאربעה ילדים, שייהיו בריאות ולפניהם חלה במחלת האරורה ו עברתי יסורים קשים בנפש ובגוף. וברחמים גמורים ברוך השם אני בריאה ושלימה, אבל אני חווה מאד חרדות ופחדים, לילה ויום, שח"ז המחלת הזאת תחזר אליו. בע"ה רצינו לשאול את הדברים האלה, זה בא לי מבואר עולם הפחדים האלה? או זה עצת היצר הרע?

תשובה:

פחדים זה סתום, זה דברים שאסור לחשוב. את בריאה, שלמה, תאריכים ימים. אז מה יוצא? שבניתים את חייה בפחדים, או המחלת זאת עוד לא עברה לך, כי המחלת עוד נמצאת בפחדים. המחלת תעבור כשהפחדים עברו. תמקקי את הפחדים, זה מחקת גם את המחלת.

תורה, אבל המיציאות נהיות שקשה להתפלל, אסור ללבת לבתי כנסיות, אף אחד לא اسم בזה, אבל זו המיציאות שהמצב גנרט משל מה שהרומים

וכל הנימיות שהוא בכל הזמנים הקשים בא על העולם. לא ח"ז שמשהו ישוב ונזר את זה בצורה קשה ורעה נגד התורה, נגדי עם ישראל וכו', אנחנו לא נכנסים לשום עניין, אבל המיציאות נהיתה שהקב"ה הביא לעולם את

כל הנימיות הקשות שהוא בכל הדורות במשהו קרטן שניגר את כל העולם כלוזו וזה לדתת לתהום וזה התחלת של תהום וההתחלת של התזדרחות מדהי אל דמי מדהי אל דמי שזה דבר מסוכן ביותר.

ולכן צריך לידע את סוד גדול, התורה הרקדשה אומרת לנו שהקב"ה נתן לנו

כמה סוגים של חנים, ראש השנה לעשות כפורה על העונות שעשינו, כיפור מחליה, שהשם ימחל על כל הדברים האלה טובים שעשינו, והושענא

רבא החתימה של כל מה שעשינו בראש השנה וכיפור ווערטה ימי תשובה

עם הימים של השמחה של סוכות, החתימה על הכל. פסח, לחתת כוח

לניסים וונפלאות למשך השנה. שביעות, לsummוד תורה לחתת כוח לsummוד תורה לכל השנה כולה. סוכות, המהות של סוכות זה לחתת שמחה לכל

השנה כולה. כמו שיש תחנות דלק בכביש שמייד כמה קילומטרים עוצרים לשים דלק בהםו, שרייה עוד כוח להמשיך לנסוע הלאה, זה חג סוכות, חג

סוכות וזה מתנת דלק לzdalk את הנפש בשמחה.

או' שלמה המלך אומר "תן חלק לשבעה ונם לשמונה", שלמה המלך אומר,

ושבעה ימים חג של סוכות, מוסיפים עוד יום אחד והוסף מיחודה שהקב"ה הוסיף לחג, שזה שמיini עצרת, עוד יום אחד, למה? כי אנחנו לא

יודעים איזו צורת יהוי, לא יודעים איזה בעיתות יהוי במשך השנה. "האדם יראה לעיניו והוא לא יזבב" (שם א' טו, ז), אדם רואה בעין את הביעות,

את הצרות, אדם לא יזבב מה אורב לו בצד, או אנחנו אומרים להקב"ה, "

שבעה ימים של החג זה חזק, ועוד יום של החג שהקב"ה מוסיף ונוטן לנו

שמיני עצרת נחטוף את זה חזק ונוקח את זה מהר כי אנחנו לא יודעים עוד איזה צרות היה לנו בהמשך, ולא יודעים עוד איזה בעיתות היה בהמשך של

העולם. אז היום הזה שהקב"ה הוסיף שמיini עצרת, שמחת תורה זה יום

שהוא יום מיוחד ביוטר, הוספה. להמשיך והוא יכול לשים סכום של כסף דלק

בעוד שמחה, זה כמו אדם שנכנס ברכב והוא יכול לשים סכום של כסף דלק

וככל לשים סכום גדול מאד של כסף דלק, למלא חצי מכל דלק או למלא את

כל מכל הדלק. הקב"ה נתן לנו עוד "כסף", עוד יום, לשמיini עצרת הוסיף

לנו עוד יום, למלא עוד את הדלק, ונתן לנו מכל יותר גדול שנוכל למלא

ויתר יותר זמן. שמיini עצרת, זו מתנה שהקב"ה נתן לנו. כמוABA

שאומר לבן, נתתי לך שקל לדלק, תיקח מאה וחמשים שקל לדלק. יש לנו עוד יום מתנה מהקב"ה למלא את הדלק לפשמה, עוד יום למלא כת,

שמחה בנשמה ליום הקשים האלה שעוז לקראתנו, ולבתנו נודע שעוז

לקראתנו.

שלמה המלך אומר בקהלת (קהלת יא, ב) "תן חלק לשבעה ונם לשמונה כי לא תדע מה יהיה רעה על הארץ". ידוע שלשלמה המלך היה קודש קודשים וכל מילה שלשלמה המלך אמר, הייתה בה משמעות עצומה ביותר והיה

בבית המקדש, של המקומ שמכפרים לעם ישראל על העונות, קהילת בטח בתה התנ"ר, כל מילה שכתובה בקהלת היא בעל משמעות גדולה, אז מה זה

"תן חלק לשבעה ונם לשמונה כי לא תדע מה יהיה רעה על הארץ", מה העומק של הדברים?

או' אולי אפשר לברר ולומר, בעונותינו הרבים אנחנו לא יודעים מה תהיה

"רעיה על הארץ", אנחנו זוכרים שנה שעברה בסוכות כולנו "בשמחה

ובט bog" (דברים כח, מז), כל אחד עם החיים שלו, עם המחשבות שלו, אבל אף אחד לא האמין ולא העלה בדעתו שנגיעה לסוכות השנה הזה במצו

הזה של חוג הסוכות, שככלנו נמצאים באמנה וחדרה ופחד. אם זה פחד על

החיים, אם זה פחד על הפנסה, אם זה פחד כלל, אם זה פחד פרט, פחד

גדול ביוותר. אז סוכות שנה שעברה הכל היה נראה טוב, כל אחד עם ה"חביבה"

הפריטים שלו שמתמודד אתה. ואף אחד לא העלה בדיון ולא האמין מה מסתתר וועמד בצד, ומה מחכה ביום שיבואו אחריו כן לבוא לעולם, איך

ऋות מתרגשות לבוא לעולם. ורקיר לידעת שברגע שמתחייבות צרות, או הצרות לא עוצרות, הן הולכות

ומתנברחות, הולכות ומתחזקות, ועד שלא מניעים לפיצוץ נдол או זה לא

נעוץ. וכך רבותינו הקדושים קוראים לדור הזה, דור התהום, מה זה דור התהום? מהי שadam נופל באיזו ש恃ה קטנה או באיזה בור קטן, או הוא נפל וקם. אבל מהי שadam מתחילה להתדרדר בתהום, או התהום אין לו

מעצור, מתגלגלים, מתגלגלים, עד שמניעים למקום של הסוף, של התהום, וזה הדור הזה בכל העניינים. מהי שadam מתחילה ויכוח קטן יגיע לתהום.

מתי שadam מתחילה ויכוח קטן, תעוצר אוותה, למה? כי בעיה קטנה מוגעה לתהום. הדור הזה הוא דור התהום, כל דבר שמתחייב, אם אתה לא עוצר אותו מהר, הוא מתחדר לתהום, וזה דור שהמהות שלו לפניו בית

משיח צדקהנו, הוא דור של התהום.

והקב"ה נתן לעם ישראל עשרות שנים של שקט ושלווה וזמן טובים, הוי מליחות והוי דברים, אבל תמיד היה לעם ישראל את הדריכים ואת הדברים איך יצאת מהות או יותר מכל הצרות והבעיות שהו, לא היו דברים קיימים

חמורים כמו שיש בינם האלה. בימים האלה הקב"ה הביא את כל העולם כולם, זו לא אומה אחת או שבט אחד או דבר אחד, הביא את כל העולם כולם לסוג של משחה חמוץ וקשה

ולא מובן, והחוכר הבנה שיש בו הוא גודל דבר שאפשר

שכלום יודעים, שבסוף כלום יבינו איך ומה וויאו שזה דבר שאפשר

להשתמט לעליו ברגע. אבל, הקב"ה מסמא את העניינים של כלום וכולם

cosa מום ולא מוציאים את התשובה של הדבר, כי הקב"ה מגנאל את העולם

למקום של התהום המסתוכן ביוותר.

וזה הדבר הקשה והדבר החמור ביוותר, כי היסוד הדור הזה, מתי שמתחילים

להתדרדר זו התדרדרות של תהום והעולם מתחיל להתדרדר. וההתדרדרות

היא בכל המובנים, בכל הדברים, התדרדרות מסוימת שאם לא יהיה משה

חרוג של תשובה חרינה והתקבצות להשם בצורה חרינה, שבעונות הרבים

זה לא נראה, זה רק נראה הולך וויאר דברים שמשמעותם ומקתינם את התורה ואת המצוות ואת הדת.

פעם הרומאים נזרו לא לsummוד תורה, אז היום אף אחד נזר לא לsummוד

תפילה כשיוצאים מן הסוכה: **יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו** ו**ישובנו בಸוכה** של לוייתן. בספר יוסוף כתוב להתפלל או' תפילה זו: **רבע� דעלמא.** והא רעוואן מזקער. **שאותן מלכים הקדושים השיכים למצוות סכה.** ולמצוות ד' מינימ לולב ואתרוג הדס וערבה. **הונגנים בחג הסוכות הם יתלאו עטנו בצעתנו מן הסכה.** ויכנסו עטנו לבתינו לחם ולשלום. ולהיות תמיד עליינו שמיירה עליונה מ晦ון קדרש. ולחצינו מכל חטא ועון ומכל פגעים רעים. ומכל שעות רעות המתרגשות לבא לעולם. ותערעה עליינו רוח מרומות. וחדש כליתנו לעבדך באמת באבבה אבורה. ונתחזק כל אשר פגמנו. ונזכה לשני שלוחנות בפי צער. ונון אני ובני ביתך יציאי חלץ. ונזהה כלנו שקטם ושלוים דשימים ורענינים. ועובדך השם באמת לאמתו כרצונו הטוב בכל כל בני ישראל.

עוז פאפו שהיה קדוש קודשים, סיפורים מוחדים של ניסים, של נפלאות, של דברים מעל הטבע של פחד ואימהה של הקדשה של הפלא יועץ. ידוע שבזמן של הפלא יועץ היה מニア קשה שמתה אף אלפי אנשים ולא היה פתרון לאויה מגיפה. רבי אליעזר פאפו היה צער מאד, שלושים ותשע או כמה, ארבעים, היה צער מאד, הניג בדיק לא יודעים אותו, ובוי אליעזר פאפו עמד ואמר לתלמידים שלו, היום זה ליל השענא רבא, הוא ישן ולא יקום בבוקר ותהייה כפורה על עם ישראל והמגיפה תעוצר. ים אחריו

קן, ליל השענא רבא, נעצרה המגיפה.

עד היום בעירייה של סיליסטראה של בולגריה, בבולגריה, יש בעירייה קומה שהיא לעילוי נשמה רבוי אליעזר פאפו. הנשים מכבדים ומערכיהם והבכדים טלים, היכסא טלים, והדברים שלו מונחים שם, יודעים שהוא עצר את המגיפה.

או בימים האלה, ימים קשיים ובכל יום שאדם רוצה ישועה, ישתדלן כלום לקחת "פלא יועץ", ללימוד פלא יועץ, והוכח של הפלא יועץ, של רבוי אליעזר פאפו, זה או רג' נדול להיוושע, להינאל ולהיוושע מכל צרה ולהרחק את כל המזיקים מכלום.

נשתדל בכל הכוח ללמידה פלא יועץ, הפלא יועץ כתוב שהוא כותב את הספר שלו לאנשים פשוטים כמו, יכול ענווה, כל UBODOT השם שלו פשר טוט, כל UBODOT השם שלו זה הכנעה ודבקות עצמה בהקב"ה.

נשתדל ככלנו להזכיר את הלב, ללימוד פלא יועץ להקפיד בפלא יועץ, להזכיר איך איתנו ביד כל היום פלא יועץ, הרוי ידוע שאחד הדברים הנגדולים שאדם יחויק ביד שלו כל היום ספר קדוש, לא משנה לאן הוא הולך לאיפה הוא הולך, אדם יחויק ספר קדוש, הכוח של הקדשה שומרת עליו.

לחזיק פלא יועץ וכל רג' פניו להסתכל, ללמידה, לקרוא, על השולחן במסדר, על השולחן בכל מקום, איפה שאתה הולך פלא יועץ והוא איתה והקב"ה עשו עם כלנו פלא יועץ ונכח לנאהו ולישועה ולהצלחה ולסייע תא דשומיא נדולה.

עלות השתתפות בהפצת

50 ספרים - 300 ש"ח

לפרטים 052-510-6-510

לקבלות העלון ולהצטרפות ל��וצות הקודש של הרבה - 052-5106510

עשית מהו טוב? אל תצפה לקבל טובה בחזרה

ה"גאון מילנא" היה אחד הקדושים הנודעים שהיו עם ישראל, וכל אדם שהיה בא לגאון מילנא והוא מבקש מהגאון מילנא טובה, הגאון מילנא היה עוזר לו. היה גמור לעוזר לו, היה פותח הגאון מילנא מנירה ונונן לו ابن קטנה.

שאלו את הגאון מילנא, למה אתה נותן לנו אבני קריטנות? למה? אמר להם הגאון מילנא, כל בן מקבלים, הנפש של בן אדם קשה לו לקבל ממשחה נדולה. אנשים לא מקבלים, הנפש של בן אדם קשה לו טובה, בסוף הוא יזורך עלי אבן חזר לו רעה. אמר הגאון מילנא, אני נותן אבני קריטנות, שיזרקו עלי אבני חיטנות אחריו שאני עשה את הטובה ולא לנצח מאף דבר בעולם, אדם אסור לו לנצח מאף דבר, מאף עניין, מכלום. כיطبع האדם, אדם שקיבל תמורה תמיד הוא מרגניש חייב, הוא מחפש איך לפטור את עצמו מהחוב הזה? הרבה פעמים הוא מביא רע ואבני וסלעים לפטור את עצמו מהחוב.

אדם שמתחיל לבנות ציפויות בנפש שלו ומתחליל לחשוב על ציפויות, זה יהיה לו וזה יתן לו, וזה יעשה לו, וזה חבר, ובזה אני אימין ובזה אני לא אימין ובזה טוב, וזה לא טוב, אדם רק גורם עול גדור לעצמו ואדם רק גורם לעצמו שבסוף יהיו לו אמכות גדולות ביותר.

אתה תשא את הדברים לשם שמיים, מי שביקש ממך עזורה, תעוזר לו. אתה יכול לעוזר לו, תעוזר לו. אל תעוזר לו בשביב שיום אחד אולי הוא יחזיר לך טובה, אל תעוזר לו ששבbijי יום אחד הוא יcir לך טובה, תעשה את הדברים נקאים לשם שמיים, כי ברגע שאתה מתחליל לחשוב איך יהיה ומה יהיה, "כל האדם פֶּבַב" (תהלים קט, יא), יצא לך מהדבר הזה, אacula נדולה שאכן דוגמתה.

זה אחד היסודות הנגדולים שאדם צריך לשים בדעתו. ובمرة של שנים אלה, ובימים האלה, ובזמנים האלה, שהכל נהיה דברים שרצים מהר, וזה אחד היסודות הנגדולים שיש לאדם בחים לשים, כי הכל רץ מהר. פעם גם לבנות חברות היה ליקח עשר שנים עד לחברים נהים חברים אמיתיים לבב בנפש, היום לבנות חברות בסוס קפה שיושבים נהים חברים אחר כך בкус קפה שהשני נותן לו נהים אויבים.

כמו שהמשנה באבות (אבות א), ואומרת "קינה לך לך חבר", מה הפירוש "קינה לך לך חבר", תקינה את החבר בкус קפה, במתנה. דבר שנתקנה נם הוא נמוך. החבר אתה יכול ל凱נות אותו בкус קפה או במתנה, נם מישחו אחר יכול ל凱נות אותו. מה שנתקנה הוא נם נמוך. "קינה לך לך חבר", זה דבר נם שנתקנה ונמוך, וזה דבר שנמצא בשוק במכירה כל העניין של חברות. لكن אדם צריך להיות במחשבה עמוקה ביותר, כל מעשי יהיו לשם שמיים, מלחתנות שלו תהיה התנהנות נקיה עם טוב ולא לחשוב אף פעם בשום מצב, מה יהיה לך, איך יהיה לך.

תאמין רק בהקב"ה "ויאמינו בה' ובמ'שה עבדו" (שמות יד, לא), תאמין בהקב"ה ובצדיקים ובתלמידי חכמים ותלך בתמיות עם השם. מהשם יצא לך שלא נוח, זה מהשם, השם יודע מה הוא עשו. מצדיקים יצא לך דבר שלא נכון, זה מהשם, השם יודע מה הוא עשו.

כך האדם צריך לבנות את האמונה שלו ואת התנהלות שלו בחים.

המגיפה שנענצרה בזכות רבי אליעזר פאפו מגיל שלוש עשרה התחלנו למסור שיעור בספר הקדוש "פלא יועץ" ו"עלוז חסדים" והקפדיינו כל שנה ושנה לנוסף לצוין של הפלא יועץ ועלוז חסדי. דים, עד שעברנו הרבה יסורים ודברים קשים והדבר הזה נפסק. אבל תמיד אנחנו קשורים, נסעים לשם ביחסות או שהולכים אחרים ובעו"ה עוד יבוא يوم שנחזק את זה חיזוק נדול.

הפלא יועץ, רבי אליעזר פאפו, היה קדוש קודשים, הוא אומר באחת ההקדים מותם לספרים שלו אם אזכה לחזות בנסיבות ה' ולבקר בהיכלו ממי שากבל ממנו טובה אשתדל לשלם לו במתיבה ולבקש רחמים עליו... כביכול אם הוא זיכה להיות בשם נבואה ובמקום נבואה ובמקום קדוש, ממי שהוא יקבל טובה הוא ישתדל להחזיר לו טובה.

מי מאיינו בימים האלה לא צריך מליץ ושר גדור כמו הפלא יועץ, רבי אליעזר